

Arrest

nr. 137 588 van 29 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MEERT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 juli 2012 het Rijk binnen en diende op 13 juli 2012 een asielaanvraag in. Op 26 juni 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Majerteen (> Osman Mahmud). U werd geboren op 15 maart 1968 in de stad Kismayo, waar u opgroeide in de wijk Calanley.

Op negenjarige leeftijd verhuisde u met uw familie naar de wijk Hawlwadaag in Mogadishu, waar u gedurende acht jaar school liep. Uw vader was immers werkzaam als overheidsfunctionaris en werd in 1977 overgeplaatst naar de Somalische hoofdstad. Wanneer in 1991 de burgeroorlog uitbrak, vluchtte u en ging u opnieuw met uw familie in de wijk Calanley in Kismayo wonen. In 1994 stierf uw vader een natuurlijke dood en begon u uw moeder te helpen in het kraampje dat ze opende bij uw huis om aan kleinhandel te doen. Begin 1998 huwde u met H. I. Muh. (Majerteen > Osman Mahamud > Musse Sultan) en in 1999 kreeg u samen een zoon, Mah. Ab..

Op 1 juni [2012, nvdv.] kreeg u telefoon uit Mogadishu van een vriend van u, Abd. Q.. Hij was afkomstig uit uw buurt in Kismayo, maar werkte in de hoofdstad voor de overheid. Hij belde u om te informeren naar zijn moeder die nog steeds in Calanley woonde en vroeg u eveneens hoe de algemene situatie in Kismayo was onder het bewind van Al Shabaab. U vertelde hem onder meer dat de groepering in geldnood verkeerde, aangezien ze de belastingen verhoogden. Twee dagen na dit telefoontje [op 3 juni 2012] kwamen drie mannen langs bij uw kraampje. Ze vroegen uitdrukkelijk naar u en eisten zonder enige verdere uitleg dat u met hen meeging. U begreep dat protesteren uitgesloten was en werd door hen met de auto meegenomen naar het politiekantoor van Calanley. U werd er geslagen en vervolgens werd u opgesloten in een cel, waar u de nacht doorbracht samen met twee u onbekende celgenoten. De daaropvolgende ochtend [op 4 juni 2012, nvdv.] werd u geblinddoekt naar een kantoor gebracht, waarvan u vermoedde dat het zich bevond in de oude vleesfabriek van Kismayo. Wanneer een u onbekende man met een grote baard u ervan beschuldigde een spion voor de overheid te zijn, begreep u dat uw arrestatie verband hield met uw telefoongesprek met Abd. drie dagen eerder. De man stelde dat u informatie doorspeelde aan handlangers in Mogadishu en gaf u te kennen dat hierop de doodstraf stond. Nog voordat hij evenwel was uitgepraat, kwam iemand de kamer binnen. Hij fluisterde de bebaarde man iets in, waarop deze laatste het kantoor verliet en u werd teruggebracht naar uw cel. U voelde zich reeds eerder onwel, maar in uw cel kreeg u te kampen met buikloop en moest u voortdurend overgeven. Na een paar dagen oordeelden uw bewakers dat u verdere verzorging nodig had en zodoende werd u op 8 juni [2012, nvdv.] naar het ziekenhuis overgebracht.

Op 13 juni 2012 deed er zich een ontploffing voor in het ziekenhuis waar u verbleef. Tal van mensen kwamen hierbij om het leven en velen raakten ernstig gewond. De bewakers hadden dan ook hun handen vol en u maakte van de chaos gebruik om onopgemerkt te ontsnappen. Gedurende een aantal uren dook u onder bij uw oom langs moederskant, die in de nabijheid van het ziekenhuis woonde. Hij trof de benodigde regelingen opdat u de stad zou kunnen verlaten en nog diezelfde dag vertrok u uit Kismayo. Via Qoqani en Liboye reisde u naar Nairobi, waar u op 16 juni 2012 aankwam. Op 12 juli 2012 nam u het vliegtuig naar een u onbekend land, waarna u per trein doorreisde naar België. Op 13 juli 2012 kwam u aan en diezelfde dag vroeg u asiel aan bij Dienst Vreemdelingenzaken.

U legde geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op de asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er is immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een

asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van de internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en de bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §1 en 2 van de vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de Commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd ten eerste vastgesteld dat uw geografische kennis over uw beweerde regio van herkomst zeer ernstig te wensen overlaet.

U verklaarde dat u in 1968 in Kismayo werd geboren en dat u in 1977 met uw familie verhuisde naar Mogadishu (CGVS dd. 17/09/2013, p. 3). Bij het begin van de Somalische burgeroorlog in 1991 keerde u naar uw zeggen terug naar uw geboortestad en tot uw vertrek uit Somalië in juni 2012 zou u in Kismayo hebben gewoond (CGVS dd. 17/09/2013, p. 3). Niettegenstaande u zodoende 30 jaar in Kismayo woonde, bleek u op tal van vlakken uitermate onwetend over de stad waar u het merendeel van uw leven in Somalië doorbracht en legde u hieraangaande zelfs bijwijlen manifest foutieve verklaringen af.

Zo slaagde u er geenszins in om de vier wijken van Kismayo correct te situeren. U stelde desgevraagd correct dat uw eigen wijk Calanley grensde aan Shaqalaha, maar even later verklaarde u over de wijken Fanole en Farjano: 'Ze liggen achter elkaar (...) als je vanuit Mogadishu komt, kom je eerst in Farjano, dan in Fanole, dan Shaqalaha en dan Calanley (CGVS dd. 17/09/2013, p. 4). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat u eerst Calanley dient te doorkruisen alvorens u vanuit Mogadishu de wijk Shaqalaha bereikt (Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013). Over de buurt Majango verklaarde u dan weer dat het een buurt is in Calanley en u voegde eraan toe: '(...) daar grenst Farjano aan Shaqalaha' (CGVS dd. 17/09/2013, p. 4). Ook deze verklaring staat evenwel haaks op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. De noordelijke wijk Farjano grenst immers niet aan het zuidwestelijke Shaqalaha en de buurt Majango blijkt op de grens van de wijken Shaqalaha en Calanley te liggen (Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013; Wikimapia, 'Majaangoo (Kismaayo)'). Tevens stelde u verkeerdelijk dat Shaqalaha niet aan de zee is gelegen, terwijl de wijk wel degelijk een kustlijn blijkt te hebben (CGVS dd. 18/02/2014, p. 2; Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013).

Bovendien legde u over tal van belangrijke plaatsen in Kismayo volstrekt onjuiste verklaringen af. Wat betreft de luchthaven van Kismayo beweerde u achtereenvolgens dat ze gelegen is in en voorbij Calanley, terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat ze 12 kilometer buiten de stad is gesitueerd (CGVS dd. 18/10/2013, p. 3; CGVS dd. 18/02/2014, p. 2; Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013; AMISOM, 'Sector II Profile – Kismayo', 2013, p. 2). Daarenboven stelde u dat de luchthaven altijd operationeel was, behalve toen Al Shabaab aan de macht was (CGVS dd. 18/02/2014, p. 3). Specifiek gevraagd naar de periode waarop u doelde, verklaarde u: 'Voor zover ik me kan herinneren, waren er geen activiteiten met de Islamitische Rechtbanken van 2006 tot 2012' (CGVS dd. 18/02/2014, p. 3). Nadat u desgevraagd uitklaarde dat de Islamitische Rechtbanken en Al Shabaab twee verschillende groeperingen waren en dat Al Shabaab vanaf 2008 aan de macht kwam, bevestigde u dat de luchthaven was gesloten van 2008 tot 2012 (CGVS dd. 18/02/2014, p. 3). Ook deze verklaringen druisen echter lijnrecht in tegen objectieve informatie van het Commissariaat-generaal, waaruit net het omgekeerde blijkt. Met name werd de luchthaven van Kismayo gesloten na het uitbreken van de Somalische burgeroorlog en pas na renovaties in oktober 2008 werd ze heropend (AMISOM, 'Sector II Profile – Kismayo', 2013, p. 2). Aangaande de vleesfabriek stelde u dat ze op de grens tussen

Shaqalaha en Fanole is gelegen, maar deze werd teruggevonden op de grens van de wijken Farjano en Fanole (CGVS dd. 18/10/2013, p. 3; Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013). Gevraagd waar de haven van Kismayo gelegen is, verklaarde u tijdens uw tweede gehoor: 'Tegenover Farjano en Fanole' (CGVS dd. 18/10/2013, p. 3). Tijdens uw derde gehoor klonk het: '[De haven ligt] in Farjano, richting Calanley en Majango' (CGVS dd. 18/02/2014, p. 5). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat er nergens in Farjano enig spoor is terug te vinden van havenactiviteiten, dat er oude havengebouwen zijn gelegen in Calanley en dat de zeehaven van Kismayo zich sinds 1964 bevindt op een schiereiland in de Indische Oceaan voor de kust (Geo Geko, 'Kismayo city map', 10 mei 2013; AMISOM, 'Sector II Profile – Kismayo', 2013, p. 2). Deze informatie indachtig werd u uitdrukkelijk gevraagd of de haven op het vasteland is gelegen, waarop u uiterst verbaasd reageerde en vervolgens legde u uit: 'Het ligt aan het land, aan de ene kant heb je gebouwen en aan de andere kant heb je boten' (CGVS dd. 18/02/2014, p. 5). Om elk misverstand te vermijden, vroeg het Commissariaat-generaal u nogmaals expliciet of de gebouwen en de kade waarop u doelde aan de kustlijn van Kimayo waren gelegen, hetgeen u verrassend genoeg bevestigde (CGVS dd. 18/02/2014, p. 5). Wanneer u expliciet de vraag werd opgeworpen waar de oude haven van Kismayo was gesitueerd, verklaarde u bovendien enkel de door u reeds genoemde haven te kennen (CGVS dd. 18/02/2014, p. 6). Op de vraag de weg te beschrijven van het centraal in Kismayo gelegen kruispunt Argo naar de haven, stelde u dat er langs het Hotel Cascasley een geasfalteerde weg rechtstreeks naar de haven liep (CGVS dd. 18/02/2014, p. 5). Gepeild naar andere opmerkelijke gebouwen langs deze weg, stelde u evenwel niets anders markant te weten (CGVS dd. 18/10/2013, p. 3; CGVS dd. 18/02/2014, p. 5). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat langs de weg naar de haven onder meer grote brandstoftanks en de enige vuurtoren van de stad zijn gelegen (Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013; Wikimapia, 'POL Fuel Storage Facility'). Evenmin bleek u zich ervan bewust dat u het Isola dei Serpenti moest doorkruisen om naar de haven van Kismayo te gaan, want u herkende de term niet als de naam van het eiland voor de kust van Kismayo waarlangs deze weg naar de haven loopt (CGVS dd. 18/02/2014, p. 18). Over het ziekenhuis van Kismayo bevestigde u desgevraagd dat het sinds het uitbreken van de Somalische burgeroorlog tot uw vertrek uit Somalië in 2012 onafgebroken operationeel was (CGVS dd. 18/10/2013, p. 3-4). Op de vraag of het ziekenhuis in de loop van de burgeroorlog ooit het doelwit was van aanslagen, ontkende u (CGVS dd. 18/02/2014, p. 7). Ook deze beweringen kunnen op zijn minst opmerkelijk heten in het licht van objectieve informatie van het Commissariaat-generaal. Daaruit blijkt immers dat op 28 januari 2008 een bomaanslag werd gepleegd tegen het ziekenhuis, waarbij vier mensen om het leven kwamen en waardoor daags nadien alle dienstverlening werd opgeschort. Bovendien zouden naar aanleiding hiervan duizenden manifestanten de straat op zijn getrokken, leidde deze gebeurtenis tot de terugtrekking van Artsen Zonder Grenzen uit Kismayo en werden er drie dagen van rouw afgekondigd in de stad (Irin Africa, 'Somalia: Kismayo's only hospital closes as aid workers killed', 29 januari 2008).

Verder bleek u onbekend wat betreft de ligging van verscheidene andere referentiepunten in Kismayo. Gepolst naar de ligging van de universiteit van Kismayo, stelde u zich dit niet meer te kunnen herinneren (CGVS dd. 18/02/2014, p. 5-6). De cinema Ayaan en de hoge school Ganaane situeerde u dan weer verkeerdelijk op de weg van het kruispunt Argo naar de haven, terwijl de desbetreffende cinema voorbij het kruispunt Argo in de richting van de luchthaven blijkt te zijn gelegen en de school zich in de richting van Mogadishu voor het kruispunt Argo bevindt (CGVS dd. 18/02/2014, p. 6; Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013; Geo Geko, 'Kismayo city map', 10 mei 2013). Ook de christelijke begraafplaats in Kismayo was u geheel onbekend (CGVS dd. 18/02/2014, p. 6). Tenslotte herkende u Gacanka Mangruwi evenmin als de naam van de baai, waaraan het strand Qoryoley is gelegen (CGVS dd. 18/02/2014, p. 12; Geo Geko, 'Kismayo city map', 10 mei 2013).

Ook bleek u allerminst vertrouwd met belangrijke doorgangswegen in Kismayo en met dorpen in de onmiddellijke omgeving van Kismayo. Zo wist u dat er een belangrijke verbindingsweg van Kismayo naar Mogadishu liep, maar u slaagde er niet in de in de nabijheid van Kismayo gelegen dorpen langs deze weg correct te situeren (CGVS dd. 18/10/2014, p. 3, CGVS dd. 18/02/2014, p. 2). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat Luglaw een 7-tal kilometer verder in de richting van Mogadishu is gelegen dan Goobweyn, terwijl u beweerde dat Luglaw het eerste dorp is dat u langs deze weg tegenkomt en dat Goobweyn verder van Kismayo is gelegen (Google Maps, Kismayo, Somalië naar Luglaw, Somalië, Google Maps, Kismayo, Somalië naar Goobweyn, Somalië). Over Goobweyn verklaarde u bovendien: '[Het] ligt niet direct langs de weg, maar in de buurt' (CGVS dd. 18/10/2013, p. 5; CGVS dd. 18/02/2014, p. 3-4). Het omgekeerde blijkt echter waar. Goobweyn is vlakbij

de weg gesitueerd, terwijl Luglaw zich tussen de weg en de rivier Juba bevindt (Food Security Analysis Unit – Somalia, 'Somalia: Lower Juba Region, Kismayo district', juni 2005). In dit verband mag het bovendien opmerkelijk heten dat u desgevraagd Haafko niet herkende, terwijl het een dorp langs deze weg betreft tussen de door u genoemde dorpen Luglaw en Yoontoy (CGVS dd. 18/02/2014, p. 13; Food Security Analysis Unit – Somalia, 'Somalia: Lower Juba Region, Kismayo district', juni 2005). Wanneer u daarenboven werd gevraagd of er nog belangrijke wegen waren die Kismayo verbinden met andere steden, beweerde u in eerste instantie dat er aan de luchthaven een weg vertrekt richting Badhaadhe en Afmadow (CGVS dd. 18/02/2014, p. 2). Even later klonk het: '(...) aan de luchthaven is er nog een weg en die gaat naar Hoosingho en daar splitst de weg naar Badhaadhe en de andere naar Afmadow (CGVS dd. 18/02/2014, p. 3). Niet alleen vallen deze verklaringen moeilijk met elkaar te verzoenen, uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat net voor de luchthaven van Kismayo een weg naar links afsplitst naar Badhaadhe en Hoosingo, terwijl de weg naar Afmadow vanuit de stad zelf in noordwestelijke richting vertrekt (Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013). Niettegenstaande u stelde dat er vanuit Calanley een weg naar Liboye vertrekt, is het opmerkelijk dat u in dit verband dan weer met geen woord rept over de weg naar Afmadow (CGVS dd. 18/02/2014, p. 2). De weg die naar Liboye en uiteindelijk naar Kenia voert, is immers een afsplitsing van de weg naar Afmadow en vertrekt bovendien niet in Calanley, maar buiten de stad (Geo Geko, 'Kismayo city and surrounding areas', 21 juni 2013). Ook wanneer gepeild werd naar dorpen gelegen langs de weg van de luchthaven van Kismayo in de richting Hoosingo, bleken dorpen in de directe nabijheid van Kismayo u onbekend. U stelde: 'Vanaf de luchthaven kom je eerst in Bulu Haji en dan in Halimo Adey en dan kom je in Hoosingo en daar heb je de splitsing' (CGVS dd. 18/02/2014, p; 4). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat Bulu Haji en Halimo Adey op respectievelijk 90 kilometer en 110 kilometer van Kismayo zijn gelegen (Garowe Online, 'Somalia: 7 killed as clan militias fight Al Shabaab near Kismayo'; IRIN Africa, 'Somalia: New parliamentary speaker, violence erupts near Kismayo', 16 september 2004). Op de uitdrukkelijke vraag of u dorpen of steden kende dichtbij Kismayo, noemde u in de richting van de luchthaven opnieuw Bulu Haji, Halimo Adey en Hoosingo (CGVS dd. 18/10/2013, p. 5). De dorpen Warta Gedagor, Qod Qod en Fuuma herkende u dan weer niet als dorpen ten zuidwesten van Kismayo (CGVS dd. 18/02/2014, p. 13). Nochtans liggen ze tussen allen in de richting van het door u genoemde Bulu Haji, maar zijn ze beduidend dichterbij Kismayo gelegen (OCHA, 'Somalia – Lower Juba region – Kismayo district', 22 februari 2012).

Dat u enerzijds beweerde gedurende 30 jaar in Kismayo te hebben gewoond, terwijl uit bovenstaande argumentatie anderzijds blijkt dat u onmiskenbaar tekortschiet in uw bekendheid met elementaire gegevens aangaande uw vermeende geboortestad valt in het geheel niet met elkaar te verzoenen. Meer nog, uw ondermaatse kennis over uw eigen stad en leefwereld ondergraaft reeds fundamenteel uw bewering dat u het merendeel van uw leven in Kismayo doorbracht.

De kennis waarover u op socio-politiek en etnografisch vlak wel beschikte, noopt niet tot een herziening van bovenstaande vaststellingen.

De door u geëtaleerde theoretische kennis over de socio-politieke ontwikkelingen in Kismayo sinds het begin van de burgeroorlog staan in dusdanig schril contrast met uw hierboven besproken geografische onwetendheid, dat ze veeleer ingestudeerd dan doorleefd overkomen. De vaststelling dat u een globaal overzicht kon schetsen van de groeperingen die Kismayo sinds 1991 controleerden, kan zodoende geenszins de geloofwaardigheid herstellen van uw bewering dat u het merendeel van uw leven in Kismayo zou hebben geleefd. Dit is des te meer zo vermits u een aantal gegevens kan hebben ingestudeerd bij de voorbereiding van uw asielaanvraag.

Wat betreft uw bewering dat u tot de clan subclan Osman Mahmoud (> Majerteen > Harti > Darood) behoort, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Puntland het traditionele thuisland van uw specifieke subclan is, terwijl in Kismayo en ten zuiden van de stad louter de aanwezigheid wordt aangegeven van de clan Harti in het algemeen (A. Abikar, 'Clan distribution of Somalis in the Horn of Africa', 15 april 1999). Dit indachtig kan de door u tentoongespreide kennis van uw clan an sich dan ook op generlei manier gelden een sluitend bewijs voor uw beweerde afkomst uit Kismayo. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen slaagde u er geenszins in aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk afkomstig bent uit Kismayo gelegen in de regio Juba Hoose en dat u daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit beschikt.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië en Somalische nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw beweerde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst heeft verlaten. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

Bij aanvang van het derde gehoor op het Commissariaat-generaal op 18 februari 2014 werd u trouwens expliciet geconfronteerd met de vaststelling dat er omtrent uw beweerde Somalische nationaliteit ernstige onduidelijkheden en twijfels bestonden (CGVS dd. 18/02/2014, p. 2). In het licht van de bijkomende verklaringen die u vervolgens aflegde, werd u op het einde van het gehoor nogmaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van waarheidsgetrouwe verklaringen over uw voornaamste verblijfplaatsen (CGVS dd. 18/02/2014, p. 14). Ook werd u erop gewezen dat de kans reëel was dat u internationale bescherming zou worden geweigerd, indien op basis van uw verklaringen zou worden oordelen dat u niet het merendeel van uw leven in Kismayo doorbracht (CGVS dd. 18/02/2014, p. 14). U repliceerde evenwel: 'Ik ben in Kismayo geboren, dan ben ik naar Mogadishu gegaan en dan ben ik terug naar Kismayo gegaan, dan naar Nairobi en dan verbleef ik hier' (CGVS dd. 18/02/2014, p. 14). Ook op de uitdrukkelijke vraag of u het merendeel van uw leven in Kismayo doorbracht, antwoordde u bevestigend (CGVS dd. 18/02/2014, p. 14). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen, maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal afgelegde, kan evenmin de hierboven geformuleerde conclusies wijzigen.

Dat u de Somalische taal machtig bent, vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit. Deze taal wordt immers niet alleen in Somalië zelf gesproken, maar komt eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië voor, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (Ethnologue, 'Somali').

Ten slotte legde u geen documenten voor ter bevestiging van uw identiteit of reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift: "1. Geboorteakte van verzoeker; 2. Attest materiële hulp; 3. Beslissing dd. 13.08.2013 van het BJB; 4. Attest asielaanvraag dd. 13.07.2012; 5. Beslissing van het CGVS dd. 26.06.2014; 6. Bevel om het grondgebied te verlaten dd.03.07.2014; 7. Certificaat van de module opleiding "Nederlands tweede taal"; 8. Overzicht medisch dossier van verzoeker".

Ter terechtzitting verklaart verzoekers raadsman een origineel "nationaliteitsbewijs" voor te leggen, waarbij verzoekers raadsman verwijst naar de bij het verzoekschrift gevoegde stukken. Uit de bij het

verzoekschrift gevoegde stukken blijkt dat het *in casu* stuk “1. *Geboorteakte van verzoeker*” (Declaration of Birth) betreft en dat geen nationaliteitsbewijs werd neergelegd.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van zijn verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, problemen gehad heeft en daarom gevlucht is. Verzoeker dient dan ook een gedegen kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in zijn eigen regio van herkomst en leefwereld.

3.2. Verzoeker verklaart geboren te zijn in Kismayo in 1968 en verklaarde daar gewoond te hebben vanaf zijn geboorte tot 1977 en vanaf 1991 tot aan zijn vertrek in 2012. Van 1977 tot 1991 woonde hij in Mogadishu. Aldus kan van verzoeker de kennis verwacht worden van een man die 44 jaar in Somalië heeft gewoond, waarvan 30 jaar in Kismayo. Verzoeker is acht jaar naar school gegaan en een jaar naar de Koranschool (gehoor 18/10/2013, p. 15). Hij heeft daarna met zijn moeder etenswaren verkocht aan een kraampje aan hun huis, zodat hij alleszins contact had met zijn cliënteel en leveranciers en aldus tevens over de jaren een commerciële ingesteldheid en maatschappelijke alertheid diende te ontwikkelen.

3.3. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat er niet wordt verwacht dat verzoeker over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel. Aldus dient verzoeker wel de stad waar hij dertig jaar heeft gewoond grondig te kunnen toelichten. De Raad dient dienaangaande echter vast te stellen dat inzake verzoekers geografische kennis, de door de commissaris-generaal correct weergegeven flagrante onwetendheden en fouten, zijn herkomst uit deze regio volledig loochenen. Het is immers niet aanvaardbaar dat iemand die dertig jaar in een bepaalde stad heeft gewoond, haar vier wijken noch toegangswegen, correct kan situeren. Evenmin kan blijken dat de talrijke andere foutieve antwoorden hiervan “*het logische en onvermijdbare gevolg*” waren, temeer verzoeker niet eens op de hoogte blijkt te zijn van de sluiting van de luchthaven

van Kismayo terwijl hij dit visueel kon vaststellen, noch van de sluiting van het ziekenhuis van Kismayo, noch de christelijke begraafplaats kent, noch de namen van dichtbij gelegen dorpen, strand en schiereiland herkent wanneer deze hem worden voorgelezen, noch de haven correct kan situeren en zelfs verkeerdelijk volhoudt dat deze op het vasteland ligt. Waar verzoeker in het verzoekschrift poogt te vergoelijken dat hij zich enkel de oude haven kon herinneren, is dit strijdig met zijn verklaringen ter gehoor dat hij *"ik ken geen andere haven dan deze die ik vertelde [nieuwe]"* (gehoor 18/02/2014, p. 6). Indien verzoeker sommige markante gebouwen zelf aangaf, dan kan echter, behoudens een enkele uitzondering, niet blijken dat hij deze kan situeren, of ingeval de luchthaven en het ziekenhuis, op de hoogte was van hun sluiting, hetgeen niet aanvaardbaar is voor iemand die gedurende dertig jaar, waaronder de sluiting, in Kismayo heeft gewoond en hiervan afkomstig is. Evenmin kan blijken dat verzoeker de belangrijkste dorpjes kon situeren nu hij een aantal dichtbij gelegen belangrijke dorpen niet eens herkende wanneer deze hem voorgelezen werden, andere foutief situeerde ten opzichte van elkaar en de weg, en de steden die hij wel vermeldde op belangrijke afstand van Kismayo liggen. Verzoekers verwijzing naar de kennis van het merendeel van de bevolking in België gaat niet verder dan een loutere bewering zoals eveneens de bewering dat hij dit *"onmogelijk allemaal kan hebben ingestudeerd"*. Het is verder niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met de geografische aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld indien hij dertig jaar in Kismayo en 44 jaar in Somalië woonde en met zijn moeder een kraampje met etenswaren uitbaatte terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden. Aldus kon de commissaris-generaal terecht concluderen dat verzoekers kennis ingestudeerd voorkomt. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst nu niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die visueel kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. Verzoeker kan met zijn verklaringen enkel aantonen volstrekt onbekend te zijn met Kismayo, Somalië.

3.4. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.5. Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij de Somalische nationaliteit geniet noch van Somalische herkomst is.

3.5.1. Verzoeker voegt een *Declaration of Birth*, uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel, waarvan hij ter terechtzitting het origineel voorlegt. Dienaangaande kan uit aan de nota *"COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten d.d. 1 april 2014"* blijken dat *"In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn."*

Vooreerst kan in de COI gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens.

Voorts kan uit de COI blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De neergelegde stukken geven immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan aldus bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

3.5.2. Verzoekende partij kan aldus mits het neerleggen van de documenten van de Somalische ambassade haar land van herkomst niet aantonen. Dit klemt te meer nu de decisieve factor in het onderzoek klaarblijkelijk enkel de Somali etnie is. Bovendien stelt de COI: *"Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen."*, zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

3.6. Verzoekers verwijzing naar het gebruik van de Somali taal, kan bezwaarlijk volstaan om zijn nationaliteit aan te tonen gezien het groot woongebied van de Somali dat ook delen van landen rond Somalië beslaat. Evenmin kan hieruit op zich blijken waar en hoe ze dit hebben aangeleerd, in Somalië of er buiten, te meer gezien de aanzienlijke diaspora van Somaliërs. Daarenboven kunnen ook talen en dialecten aangeleerd worden.

3.7. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker vrijwillig zijn ware nationaliteit en veilig verblijfsrecht in een derde land loochent.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit voor zijn komst naar België niet aantoont en zijn verklaringen over Somalië slechts kunnen aantonen dat hij er onbekend mee is. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt zijn asielrelaas niet geloofwaardig nu zijn nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten

opzichte van de situatie in Somalië. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.10. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

3.11. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK